

Sygn. akt II KO 38/19

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **D. W.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 3 lipca 2019 r.,

wniosku skazanego o wznowienie postępowania,

w którym zapadło prawomocne postanowienie

Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 9 lipca 2015 r. (sygn. akt II AKa (...)),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

W piśmie datowanym na 19 marca 2019 r. D. W. wniósł o wyznaczenie obrońcy i rozważenie wznowienia postępowania zakończonego prawomocnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 9 lipca 2015 r. (sygn. akt II AKa (...)). Zarządzeniem z dnia 9 kwietnia 2019 r. Przewodniczącego II Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego został wezwany o wskazanie, jakie okoliczności miałyby stanowić podstawę do ewentualnego wznowienia postępowania. Zakreślono termin 7 dni. Skazany złożył z kolei wniosek o przedłużenie terminu do wskazania owych okoliczności. Został następnie poinformowany o odmowie przedłużenia. Od tej pory nie wpłynęło od skazanego żadne pismo.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania zakończony prawomocnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 9 lipca 2015 r. (sygn. akt II AKa (...)) jest oczywiście bezzasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego prezentowane jest jednoznaczne stanowisko, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w art. 545 § 3 k.p.k. ustawodawca sformułował obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Z brzmienia tego przepisu wynika, że sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, który może być oczywiście bezzasadny z różnych powodów, na co wskazuje użyte wyrażenie "w szczególności". Ta oczywista bezzasadność wynikać, więc może choćby z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia.

Tak też stało się w niniejszej sprawie. Skazany jedynie sygnalizuje wolę wznowienia postępowania z uwagi na bliżej nieokreślone błędy, jakie w nim rzekomo popełniono. Ponadto wezwany do doprecyzowania tych kwestii nie przesłał w określonym terminie (ani później) żadnych informacji.

Pamiętać należy, że wniosek o wznowienie postępowania umotywowany odpowiednio i z zachowaniem ustawowych wymogów złożyć można ponownie w każdym czasie.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

